

Hij komt

Inderdaad, hij is weer in aantocht. De goedheilig man met tabberd en baard en zijn Pietermanknecht. En ondanks de crisis met de nodige bepakking, vooral gekocht in Spanje, omdat ze daar maar al te graag omzet willen draaien door de mindere bestedingen in Madrid en zo en de nog veel ergere crisis dan hier in de lage landen. Net als bij ons kunnen ze een beetje extra omzet wel gebruiken.

En de Pietermanknecht zal hier in bepaalde kringen weer wel onderwerp van discussie worden vanwege zijn huidskleur, n.l. schoenpoetszwart, tegenwoordig vervangen door schoorsteenzwart of een kunstmatig smeersel uit China gemaakt van de resten van illegaal geschoten tijgers uit Afrika. En ondanks dat die discussianten tegen discriminatie zijn, zullen ze toch discrimineren, want ze willen dat Pietermanknecht met wortel en tak wordt uitgeroeid, omdat hij de verkeerde kleur heeft.

En dan moeten we maar hopen dat hij geen dozen met chocolade lekkernijen uit 'grootmoeders tijd' bij zich heeft, n.l. de onvervalste en enig ware Buijs Negerzoenen. In 'onze' tijd een gewaardeerde lekkernij uit Oudenbosch en nu omgedoopt tot Buijs zoenen. De politiek correcten willen immers niet dat wij smullen van de Negerzoenen, ook die moeten het land uit. Maar wie eet er nu Buijs zoenen? Dat heeft toch niets exotisch?

En na Sint en zijn Pietermanknecht kunnen we die rendierfokker uit Lapland verwelkomen met zijn bel en strijdkreet in een slee getrokken door een stel afgeleefde rendieren, die de edele trekken van het nobele paard missen. En laten we wel wezen Amerigo klinkt toch veel melodieuzer dan Rudolf? En wat moeten we nu met rendieren voor een arrenslee als het niet sneeuwt? Je kunt je Amerigo wel op het dak voorstellen als het regent, hagelt of sneeuwt, maar geen rendier met slee op een dak zonder sneeuw. En bovendien zij de meeste daken gewoon te klein voor een slee met vier rendieren! Zeker met al die eigen antennes en schotels. En dan nog wat. Sinterklaas is altijd een slanke man van een behoorlijke lengte en met een soort van vrome waas over zich heen. De kerstman, ook wel Santa Claus genoemd, is meestal een kleine gezellige dikkerd met een bel, die doet denken aan de vroegere stadsomroepers, die aankondigden dat er in het Noodslachthuis goedkope paardenbiefstuk in de aanbieding was. Maar welke gezagsdragende figuur eet er nu paardenvlees, ook al smaakt dat goed? Zeker bisschoppen van naam en faam niet en daar moeten we Sint Nicolaas toch ook bij rekenen!

Er komt echter nog maar aan! Het is op Prinsjesdag al voorspeld en de karren met zware lasten voor Jan en alleman zijn in aantocht. We gaan er allemaal op achteruit, ondanks de gouden bergen, die beloofden dat de minst draagkrachtigen en ouderen gespaard zullen worden. Loze beloften, want wie geld te kort komt, zal nog meer geld te kort komen en wie zoet is geweest en braaf heeft gespaard krijgt geen lekkers. Die spaarders worden gestraft omdat ze braaf op de centjes hebben gepast en 'zuunig' zijn geweest. Hadden ze het maar uit moeten geven. Er zijn partijen die nooit genoeg hebben van het plukken van anderen en die hebben in de loop der jaren ook een naam gekregen: 'Rupsje nooit genoeg'.

Vroeger heette hij Ad M., nu Diederik S.. Iedereen weet het: Alle mensen zijn gelijk, zeker aan het eind van de rit, maar de rupsjes vinden dat dit in het dagelijkse leven ook zo moet zijn. Rare gedachte overigens.

Hij komt, hij komt. Vol verwachting kloppen onze harten. Wat zal hij brengen? Lagere pensioenen, duurdere energie, nog duurdere postzegels, benzine of rookwaren? Wie zullen de koek krijgen en wie de gard? Met het hart in mijn keel wacht ik het af. Maar..... als Sint op 5 december weer de kuielatten naar Madrid neemt, zal ik vol overtuiging zingen: Dag Sinterklaasje dag, dag, dag Zwarte Piet. En als de boot uit zicht is neem ik nog eens een hap van een lekkere Buijs (Neger)zoen, die ik mijn schoen aantrof.

Augustinus.